

er der udstedt en Advarsel, i et Tilfælde er idømt en mindre Bøde og i et fjerde Tilfælde har 3 Indehavere hver faaet en Bøde paa 1 000 Kr. Endelig er det oplyst, at der for Tiden ikke i Frihavnen findes Lagre af Skotøj, der er søgt indført i Perioden 1921—22, men at alt dette gamle Fodtøj enten er reeksporteret eller returneret til de paagældende Fabrikker i Udlandet.

Den paagældende Lov har ikke virket i nogen synderlig stor Udstrækning. Der har ikke været noget stort Antal Tilfælde at behandle, hvilket man imidlertid mener er begrundet i den Omstændighed, at Loven nu er kendt overalt i Udlandet, og at man derfor ikke mere forsøger at indføre saadant Fodtøj her til Landet, som tidligere indførtes i saa rigt Maal.

Der er overfor det foreliggende Lovforslag ikke nu gjort nogen som helst Indvending eller Bemærkning, hverken fra Handelens eller fra Haandværkets Side. Det er fjerde Gang, at Loven er til Behandling her i Rigsdagen, idet den første Gang vedtoges i 1920—21 og derefter paa ny i 1921—22 og i 1922—23. De to første Gange, Loven var fremme, blev den kun vedtaget at skulle gælde for et Aar, men sidste Gang blev den vedtaget at skulle gælde for to Aar. Handelens og Haandværkets Repræsentanter gjorde i 1922—23 Indsigelse imod, at Loven kom til at gælde for mere end et Aar. Men nu, efter at den har virket de sidste to Aar, har man intet imod, at den atter kommer til at gælde for to Aar.

Endvidere blev der her i Tinget i 1920—21 indsat den Bestemmelse i Loven, at udenlandsk Fodtøj, der indeholdt Pap eller Kunstlæder, skulde være mærket „Udenlandsk“. Denne Bestemmelse foreslog Handelens og Haandværkets Repræsentanter den Gang strøget, saaledes at i Stedet en Forkortelse af Ordet Udenlandsk eller et andet utvetydigt Stempel blev paatrykt Fodtøjet, men at man udelod selve Ordet „Udenlandsk“. Senere har man ikke fra Haandværkets eller Handelens Side gjort Indsigelse imod, at der stod i Loven, at Ordet „Udenlandsk“ skulde paatrykkes ethvert Par Fodtøj, der blev indført, og som kommer ind under Lovens og Bekendtgørelsens Bestemmelser. Men der foreligger altsaa her et Eksempel paa, at Rigsdagen imod Erhvervenes Ønske har gennemført en Bestemmelse om, at Varer skal være mærket med Ordet „Udenlandsk“. Jeg vil gerne understrege dette overfor den højtærede Erhvervsminister; man kan altsaa ikke sige, at det med Hensyn til slige Forhold i alle

Tilfælde er nødvendigt at skulle have de interesserede Organisationers Indvilgelse. Naar jeg gør denne Bemærkning om en mere udstrakt Brug af Ordet „Udenlandsk“ overfor de Varer, som indføres udefra, har det sin ganske særlige Aarsag. Der forelaa for Udvalget fra et Firma her i Landet, Kongelig Hof-Dekorationsmalerfirmaet Bernhard Schrøder, Nielsen & Hansen, en Henvendelse, som er typisk i sin Art, fordi den viser for Gud ved hvilken Gang, at Landsmænd ledet af Havesyge og Profitjageri bevidst undergraver et smukt og godt fremstillet Haandværksarbejde, Resultatet af mange Aars Undersøgelser og Eksperimenter, og søger at bedrage Publikum med en forfalsket og tarvelig Fremstilling, en slet Vare. Den paagældende Virksomhed fremstiller øgte og imiterede Gyldenlæderstapeter, det saakaldte danske Relieftapet, som staar Maal med, ja, endogsaa staar over udenlandsk Arbejde af denne Art. Firmaet fik den Op-gave stillet efter Frederiksborg Slots Brand i 1859 at søge at fremstille et saadant dansk Fabrikat, og efter mange forskellige Eksperimenter har man været saa heldig at opnaa at fremstille en Vare, som har vundet stor Anerkendelse, mange Medailler og Udmærkelser baade herhjemme og ude omkring. De fremstilles i klassiske Mønstre, trykkes paa Maskine og bearbejdes derefter med Haanden, saa at de faar en kunstnerisk og haandværksmæssig afsluttende Udsmykning. Jeg skal gøre opmærksom paa, at ærede Medlemmer, som aflægger Visit paa Amalienborg ved passende Lejligheder, vil have bemærket disse Tapeter, idet de har været opsat dér de sidste 25 Aar, og det ses endnu ikke paa dem, at de har været i Brug saa længe. Man har Eksempler paa, at saadanne Tapeter, der har været installeret paa Skibe, som var gaaet til Bunds, har ligget to Maaneder paa Havets Bund uden at være beskadiget. Kører man med Statsbanernes 1ste og 2den Klasses Vogne, vil man finde de samme Relieftapeter.

Formanden: Jeg maa bede den ærede Ordfører holde sig til det foreliggende Ændringsforslag.

Ordføreren (P. Andersen): Jeg antog, at man her i Tinget kunde omtale de Henvendelser, som er sket til Udvalget.

Formanden: Det er Ændringsforslaget og Paragrafferne, som er til Behandling her ved Lovforslagets anden Behandling.